

РЕШЕНИЕ

№ 653

гр. София, 07.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 24.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **8237** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 АПК, във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).
Образувано е по жалба с вх. № 28844 от 18.08.2021 година, подадена от В. Р. Н., с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адвокат К. Б.-Т., съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.3, срещу Решение № 1040-21-700 от 09.07.2021 година на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (НОИ) – С. град, с което е оставена без уважение жалбата й срещу разпореждане № 214-00-4615-3 от 09.06.2021 г., с което на основание чл. 54ж, ал.1 и във връзка с чл. 54а, ал.1 от КСО е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица.
В жалбата се твърди, че обжалваното решение е издадено в противоречие с приложимото национално и европейско законодателство. Излага се довод, че съгласно представения от В. Р. Н. формуляр U1 тя има осигурителен период, придобит във Великобритания от 12.10.2020 г. до 22.02.2021 г., а ако се вземе само периода, в който е била осигурена във Великобритания до края на преходния период - 12.10.2020 г. до 31.12.2020 г. Осигурителният период в България е шест години от 12.11.2014 г. до 29.06.2020 г. В. Р. Н. е спазила изискването на чл. 54а, ал.4, т.2 от КСО. Изразява искане за отмяна на решението на директора на ТП на НОИ С.-град и потвърденото със същото разпореждане и преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне със задължителни указания относно отпускане на обезщетение за безработица.

В открито съдебно заседание жалбоподателката се представлява от процесуален

представител – адв. Б., която поддържа жалбата и представените с нея писмени доказателства. Претендира направените по делото разноски.

Ответникът – директор на ТП на НОИ С.-град, се представлява по делото от процесуален представител – юрк. П., който оспорва жалбата като неоснователна и недоказана с мотиви, подробно развити в представени писмени бележки. Намира оспорваният административен акт за правилен и законосъобразен, поради което изразява искане жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Административен съд София град, III отделение, 16 състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

От представените по делото писмени доказателства, съдържащи се в административната преписка, се установява следното:

Със заявление от 18.03.2021 г., подадено чрез дирекция “Бюро по труда – С.” В. Н. сезира административния орган с искане за отпускане на парично обезщетение за безработица (ПОБ) по реда и условията на КСО. Подадено е и заявление за потвърждаване на осигурителни периоди от друга държава-членка на ЕС със С. U002 /по образец/, както и декларация относно определяне на пребиваване във връзка с прилагане на член 65 (2) от Регламент (ЕО) № 883/2004. В заявлението е посочено, че е необходимо да бъде удостоверен осигурителен период във Великобритания от 12.10.2020 г. до 22.02.2021 г.

При преценка правото на ПОБ е установено, че то ще зависи от периода на осигурена заетост във Великобритания. На основание чл. 54г, ал. 4 от КСО, с разпореждане № 214-00- 4615-1 от 26.03.2021 г., е спряно производството по отпускане на ПОБ, с цел потвърждаване на осигурителни периоди и доход по законодателството на Великобритания.

На 28.05.2021 г., видно от справка вх. № 214-00-4615-2/28.05.2021 г., В. Н. представя преносим документ (ПД) U1 издаден от компетентната институция на Великобритания на 12.04.2021 г., удостоверяващ период на осигурена заетост от 12.10.2020 г. до 22.02.2021 г. вкл., доход за периода на осигурена заетост и основание за прекратяване на заетостта.

С разпореждане № 214-00-4615-2 от 31.05.2021 г. е възобновено производството по заявление за отпускане на ПОБ.

Съгласно Споразумението за оттегляне на О. кралство Великобритания и С. И. от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия (Споразумението), и Споразумението за търговия и сътрудничество между Европейския съюз и Европейската общност и атомната енергия, от една страна, и О. кралство Великобритания и С. И., от друга страна, неразделна част от което е и Протокола относно координацията на системите за социална сигурност, в който са установени договореностите за координация на социалната сигурност О. кралство Великобритания не е член на Европейския съюз, считано от 31.01.2020 г.

Текстът на чл. 126 от Споразумението определя преходен период, считано от датата на влизането му в сила - 01.02.2020 г. до 31.12.2020 г., през който преходен период се прилага правото на Съюза, в т.ч. европейските регламенти за координация на системите за социална сигурност.

В тази връзка, някои от основните принципи на координацията на системите за

социална сигурност, залегнали в Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност (приравняване, сумиране, равно третиране), както и разпоредбите на посочения регламент, които практически привеждат в действие тези принципи продължават да се прилагат спрямо лицата, що се отнася до факти или събития, които са настъпили, и периоди, които са приключили преди датата на оттеглянето, както и по отношение на социалноосигурителните права на лицата без гражданство и бежанците, които са или са били подчинени на законодателството на една или повече държави-членки и са или са били в ситуации, свързани с О. кралство. Членовете на семействата на всички горепосочени категории лица и лицата, преживели тези категории лица, също са включени.

По отношение на координацията на социалната сигурност, разпоредбата на чл. 30. пар. 1 от Споразумението определя обхвата на лицата, за които се отнася то, като в пар. 2 изрично се предвижда, че тези лица попадат в персоналния обхват дотогава, докогато продължават да се намират без прекъсване в една от ситуацияите, посочени в същия параграф, обхващащи едновременно държава-членка и О. кралство (трансгранична ситуация). В областта на социалната сигурност, на основание чл. 31, пар. 1 от Споразумението, за тези лица продължават да са приложими в цялост разпоредбите на Регламент (ЕО) № 883/2004.

Административният орган приема, че предпоставка за продължаване прилагането на чл. 31 от Споразумението, т.е. на европейските регламенти в цялост, след изтичане на преходния период, е изпълнението на фактическия състав на разпоредбата на чл. 30, една от хипотезите на който обхваща гражданин на Съюза, спрямо който се прилага законодателството на О. кралство в края на преходния период и който след края на този период продължава да се намира без прекъсване в същата ситуация. На това основание, лице - български гражданин, упражняващ трудова дейност във Великобритания към 31.12.2020 г., на основание на която е подчинен на законодателството на Великобритания и който продължава да е подчинен на британското законодателство, без да прекъсва тази ситуация, т.е. без да се завръща в държава-членка, остава в обхвата на разпоредбите на Регламент (ЕО) № 883/2004 в неговата цялост. В случай, че лицето прекъсне изложената по-горе трансгранична ситуация - завърне се в държава-членка и престава да бъде подчинено на законодателството на Великобритания, то излиза от обхвата на чл. 30 и за него е приложима разпоредбата на чл. 32 от Споразумението.

Разпоредбата на чл. 30 от Споразумението за оттеглянето на О. кралство Великобритания и С. И. от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия, регламентира, че се прилага за следните лица:

- а) граждани на Съюза, спрямо които се прилага законодателството на О. кралство в края на преходния период, както и членовете на техните семейства и преживелите ги лица;
- б) граждани на О. кралство, спрямо които се прилага законодателството на държава членка в края на преходния период, както и членовете на техните семейства и преживелите ги лица;
- в) граждани на Съюза, които пребивават в О. кралство и спрямо които се прилага законодателството на държава членка в края на преходния период, както и членовете на техните семейства и преживелите ги лица;
- г) граждани на О. кралство, които пребивават в държава членка и спрямо които се прилага законодателството на О. кралство в края на преходния период, както и

членовете на техните семейства и преживелите ги лица:

д) лица, които не попадат в обхвата на букви а) - г), но са:

- i) граждани на Съюза, които упражняват дейност като заето или самостоятелно заето лице в О. кралство в края на преходния период и спрямо които въз основа на дял II от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета се прилага законодателството на държава членка, както и членовете на техните семейства и преживелите ги лица; или

- ii) граждани на О. кралство, които упражняват дейност като заето или самостоятелно заето лице в една или повече държави членки в края на преходния период и спрямо които въз основа на дял II от Регламент (ЕО) № 883/2004 се прилага законодателството на О. кралство, както и членовете на техните семейства и преживелите ги лица.

е) лица без гражданство и бежанци, които пребивават в държава членка или в О. кралство и които се намират в една от ситуациите, описани в букви а) - д), както и членовете на техните семейства и преживелите ги лица;

ж) граждани на трети държави, както и членовете на техните семейства и преживелите ги лица, които се намират в една от ситуациите, описани в букви а)-д), при условие че отговарят на условията на Регламент (ЕО) № 859/2003 на Съвета.

2. Лицата, посочени в параграф 1, попадат в персоналният обхват дотогава, докогато продължават да се намират без прекъсване в една от ситуациите, посочени в същия параграф, обхващащи едновременно държава членка и О. кралство.

Разпоредбата на чл. 32 от Споразумението определя специалните случаи, които се отнасят за лица, които не попадат или вече не попадат в обхвата на член 30, като за същите се прилага само принципът за сумиране на периоди на осигуряване, заетост, самостоятелна заетост или пребиваване за придобиване на права и задължения, произтичащи от такива периоди. За целите за сумирането на периоди, периодите, завършени преди и след края на преходния период /31.12.2020 г./ се вземат предвид в съответствие с Регламент (ЕО) № 883/2004.

Това са група от лица, които са придобили осигурителни периоди само преди 31.12.2020 г. или преди и след 31.12.2020 г., т.е. за тези лица при преценката на права се прилага националното законодателство, като за придобиване на съответното право се сумират българските и британските периоди.

В конкретния случай, ръководителят за осигуряване при безработица приема, че не е приложима разпоредбата на чл. 30 от Споразумението за оттегляне, тъй като със завръщането си в България В. Н. е прекъснала трансграничната ситуация, в която се е намирала към 31.12.2020 г. и е продължила да се намира след тази дата, предвид което положението ѝ не обхваща едновременно държава- членка и О. кралство. Последният осигурителен период (от 12.10.2020 г. до 22.02.2021 г.) на В. Н. във Великобритания, е започнал преди и е завършил след 31.12.2020 г., и с прекъсване на трансграничната ситуация, същият не попада в хипотезата на чл. 30 от споразумението, съответно на Регламент (ЕО) № 883/2004, а за него вече е приложима разпоредбата на чл. 32 от Споразумението. При съобразяване с обстоятелството, че В. Н. няма последващ осигурителен период, не е упражнявала трудова дейност в Република България, с Разпореждане № 214-00-4615-3 от 09.06.2021 г., на основание чл. 54ж. ал. 1 и във връзка с чл. 54а, ал. 1 от КСО е постановен отказ за отпускане на парично обезщетение за безработица, във връзка с чл. 32 от Споразумението и с оглед на обстоятелството, че съгласно преносимия документ /ПД U1/, издаден на 12.04.2021 г.

от компетентната институция на Великобритания, осигурителният период в О. кралство е от 12.10.2020 г. до 22.02.2021 г. /вкл./, след което няма български осигурителни периоди. Чл. 32 от Споразумението за оттегляне регламентира само сумиране на осигурителни периоди, придобити преди и след 31.12.2020 г., с цел придобиване на социално-осигурителни права, чиято преценка се извършва при прилагане на националното законодателство. Ръководителят за осигуряване при безработица прави извод, че В. Н. не е упражнявала трудова дейност в България, въз основа на прекратяването на която да се преценява право на обезщетение за безработица, вследствие на което няма и български осигурителни периоди, които да бъдат сумирани с британски периоди за придобиване на право на обезщетение.

Разпореждане № 214-00-4615-3 от 09.06.2021 г. на ръководител на осигуряването за безработица е оспорено по административен ред пред директора на ТП на НОИ С.-град с жалба вх. № 1012-21-991/05.07.2021 г. С Решение № 1040-21-700/09.07.2021 г. на директора на ТП на НОИ С. град, жалбата е отхвърлена и е потвърдено разпореждането. Решението е връчено на представител на В. Н. на 30.07.2021 г. съгласно отбелязването в представено фотокопие на известие за доставяне.

Жалбата срещу решението на директора на ТП на НОИ С.-град е подадена до съда чрез административния орган на 10.08.2021 г.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Жалбата срещу оспореното Решение № 1040-21-700/09.07.2021 г. на директора на ТП на НОИ С.-град е подадена в срока по чл. 118, ал. 1 от КСО от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Оспореното Решение № 1040-21-700/09.07.2021 г. на директора на ТП на НОИ С.-град е издадено от компетентен административен орган съобразно разпоредбата на чл. 117, ал.1, т.2, б.“б“ от КСО - ръководителят на съответното териториално поделение на НОИ, в законоустановената писмена форма, съдържа изискуемите съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, включително подробни фактически и правни основания за издаването му, като не се установяват нарушения на административно производствените правила.

Потвърденото с оспорвания административен акт Разпореждане № 214-00-4615-3 от 09.06.2021 г. на ръководителя на осигуряването за безработица за отказ за отпускане на парично обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО също е издадено от компетентен орган с оглед нормата на 54ж, ал. 1 КСО и Заповед № 1015-21-79/16.03.2021 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, в писмена форма, като са изложени мотиви и не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаването му.

По отношение на основния спорен по делото въпрос, а именно съответствието на решението на директора на ТП на НОИ С.-град с материалният закон, съдът намира следното:

Между страните по делото не се спори, че В. Р. Н. има непрекъснат осигурителен

период във Великобритания за времето от 12.10.2020 г. до 22.02.2021 г., включително. Жалбоподателката се регистрира в дирекция „Бюро по труда „С.“ на 18.03.2021 г., с декларация относно определяне на пребиваване, съгласно чл. 65 (2) от Регламент (ЕО) № 883/2004 г. и с искане за издаване на преносим документ U1 от КИ на Великобритания. На 28.05.2021 г. представя копие на преносим документ U1, изд. от КИ на Великобритания с потвърдени и посочени причина за прекратяване на заетостта и данни за доход от заетост за времето 12.10.2020 г. до 22.02.2021 г. След 22.02.2021 г. до 25.08.2021 г. не е била осигурявана за риска безработица по българското законодателство.

Въз основа на тези данни е извършена преценка на правото на ПОБ от длъжностното лице по осигуряването за безработица в ТП на НОИ - С.-град, като е прието, че заявителят на ПОБ попада в обхвата на чл. 32 от Споразумението за оттегляне на О. кралство и С. И. от Европейския съюз, който предоставя правна възможност за сумиране на осигурителни периоди.

В. Р. Н. се позовава на Споразумението за оттегляне и сочи, че същото предвижда Регламент (ЕО) № 883/2004 г. за координация на системите за национална сигурност и Регламент (ЕО) № 987/2009 г., установяващ процедура за неговото прилагане, да продължат да се прилагат за гражданите на ЕС и за тези на О. кралство, „ако те попадат в персоналният му обхват“. Жалбоподателката приема, че именно в чл. 30 от Споразумението за оттегляне изрично е предвидена защита на правата ѝ за целите на „използването и сумирането на периоди на осигуряване“, като целта е да бъдат обхванати най-широк кръг лица, вкл. и непопадащите в чл. 30 от Споразумението. Твърди, че независимо от завръщането ѝ в България, тя продължава да бъде гражданин на Съюза, спрямо който се е прилагало законодателството на О. кралство в края на преходния период. Соци, че след 31.12.2020 г. (изтичане на преходния период), се прилага Споразумението за търговия и сътрудничество между Европейския съюз и европейската общност за атомна енергия, от една страна, и О. кралство Великобритания и северна Ирландия, от друга страна, както и разпоредбите на Регламент (ЕО) №883/2004 г. и Регламент (ЕО) № 987/2009 г., които също предвиждат „сумиране на периоди“, вкл. и досежно правото на ПОБ.

Разпоредбите на ЕС определят общите правила и принципи, които трябва да бъдат спазвани от всички национални органи, институции за социална сигурност и от съда, при прилагането на националните закони, като спрямо процесния случай тези общи правила и принципи се съдържат в Споразумението за оттегляне на О. кралство и С. И. от Европейския съюз във връзка с Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29.04.2004 г. за координация на системите за социална сигурност, в сила от 01.05.2010 г., както и в Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16.09.2009 г. за установяване на процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 г.

Разпоредбите на Споразумението за оттегляне уреждат пълно или частично прилагане на Регламент (ЕО) №883/2004 г. на Европейския парламент и на Съвета за координация на системите за национална сигурност и Регламент (ЕО) № 987/2009 г. на Европейския парламент и на Съвета за установяване на процедура за неговото прилагане в зависимост от това в коя разпоредба от

Споразумението за оттегляне попадат заинтересованите лица.

Разпоредбата на чл. 30 от Споразумението за оттегляне определя спрямо кои лица са приложими правилата за координация на системите за социална сигурност в цялост като видно от разпоредбата същата касае лица с периоди на осигуряване до края на преходния период - 31.12.2020 г.

Съгласно чл. 30, ал. 2 от Споразумението за оттегляне, посочените лица попадат в персоналният обхват на чл. 30, ал. 1 от Споразумението дотогава, докато продължават да се намират без прекъсване в една от описаните ситуации, обхващащи едновременно държава - членка и О. кралство. Разпоредбата на чл. 30, ал. 3 от същото споразумение изрично предвижда, че в персоналният обхват по ал. 1 попадат и лицата от разпоредбата на чл. 10 от Споразумението, които най-общо са граждани на Съюза и граждани на О. кралство, които са упражнили правото си на пребиваване в О. кралство преди края на преходния период и продължават да пребивават там след това.

Разпоредбата на чл. 32 от Споразумението за оттегляне определя специални случаи, които се отнасят за лицата, които не попадат или вече не попадат в чл. 30, като за същите се прилага само принципът на сумиране на периоди на осигуряване, заетост, самостоятелна заетост или пребиваване за придобиване на права и задължения, произтичащи от такива периоди Тази норма регламентира частичното прилагане на Регламент (ЕО) №883/2004 г., само за целите на сумирането, което се извършва по правилата на регламента. Нормата на чл. 32 от Споразумението определя за кои лица регламентът се прилага частично - само досежно сумирането на завършени осигурителни периоди преди или след 31.12.2020 г. по законодателството на О. кралство, респ. по това на държава - членка. Обхванатите лица са граждани на Съюза и граждани на О. кралство, за които преди края на преходния период се е прилагало законодателството на О. кралство, съответно на държава-членка. Това са група лица, които са придобили осигурителни периоди само преди 31.12. 2020 г. или преди и след 31.12.2020 г. За тези лица при преценката на правото се прилага националното законодателство, като за придобиване на съответното право се сумират българските и британските периоди.

При прилагане на Споразумението за оттегляне, касаещо преходния период - до 31.12.2020 г. са възможни различни хипотези спрямо които е необходимо да се извърши съответната преценка досежно персоналният обхват, определен с цитираните разпоредби.

Ако последният период е британски, започнал и завършил преди 31.12.2020 г., съотв. прекратяването на осигуряването във Великобритания е преди 31.12.2020 г., след което лицето няма български стаж, преценката на правото на ПОБ следва да е по правилата на Регламент (ЕО) №883/2004 г. и Регламент (ЕО) № 987/2009 г., ако се установи, че България е държава по пребиваване.

Ако последният период е български, започнал и завършил преди 31.12.2020 г. и лицето има предходни британски периоди, вкл., прекратяването на осигуряването във Великобритания е преди 31.12.2020 г., преценката на правото на ПОБ е по правилата на Регламент (ЕО) №883/2004 г. и Регламент (ЕО) № 987/2009 г. Ако последният период е британски, започнал преди и

завършил след 31.12.2020 г., прекратяването на осигуряването във Великобритания е след 31.12.2020 г. и лицето няма български стаж, се постановява отказ за отпускане на ПОБ, тъй това лице е вече извън персоналия обхват на чл. 30, ал. 1 от Споразумението за оттегляне, и не отговаря на условията за отпускане на ПОБ по българското законодателство. В тази хипотеза чл. 65 от Регламент (ЕО) №883/2004 г. не е приложим поради прекъсване на трансграничната ситуация със завръщането на лицето в България.

Ако последният период е български, започнал и завършил след 31.12.2020 г., и има предходен британски период, започнал преди и завършил след 31.12.2020 г. (прекратяването на осигуряването във Великобритания е след 31.12.2020 г.) - прилага се само Кодекса за социално осигуряване, като само за придобиване на правото и определяне на продължителността на изплащане на ПОБ се отчитат британските осигурителни периоди, придобити преди 31.12.2020 г.

Споразумението за търговия и сътрудничество е приложимо спрямо лица, които не са обхванати от Споразумението за оттегляне. По отношение на българските граждани, това са лицата, които са придобили или ще придобият британски осигурителни периоди само след 31.12.2020 г. Съгласно чл. 56, пар. 1 от Протокола за координация на системите за социална сигурност е регламентирано сумиране на осигурителни периоди от институцията на държавата, съгласно чието законодателство последно са придобити осигурителни периоди.

Споразумението за търговия и сътрудничество, което се прилага от 01.01.2021 г. не е приложимо в случая, тъй като В. Р. Н. има осигурена заетост във Великобритания от 2020 г., вкл. и през преходния период до 31.12.2020 г., поради което преценка следва да се извърши по установените в Споразумението за оттегляне правила, вкл. и персоналия обхват на чл. 30, ал. 1 и чл. 32.

Със завръщането си в България В. Р. Н. е прекъснала трансграничната ситуация, в която се е намирала в края на преходния период - 31.12.2020 г. Последният осигурителен период на В. Р. Н. е завършен по законодателството на Великобритания, предвид което компетентна е институцията на О. кралство, която следва да извърши преценката на правото на ПОБ, като при необходимост сумира придобитите периоди от лицето преди последната заетост, по законодателствата на другите държави-членки. В този смисъл, за да запази статута си на лице по чл. 30. ал. 1 от Споразумението В. Н. е следвало да упражни правото си на ПОБ във Великобритания преди прекъсването на трансграничната ситуация, а обезщетението да бъде прехвърлено за плащане в България.

С прекъсването на трансграничната ситуация след 31.12.2020 г. преценката на ПОБ се извършва по правилата на българското законодателство, т.е. последният период осигурена заетост следва да е придобит по условията на КСО, респ. последното прекратяване да е по правоотношение, регламентирано по българското законодателство, за да се пристъпи към сумиране на осигурителни периоди от Великобритания.

При определяне на приложимото законодателство по отношение на ПОБ

следва да се прилага общият принцип - *lex loci laboris*, т.е. всяко лице, което осъществява доходоносна дейност като заето лице или като самостоятелно заето лице в дадена държава-членка, се подчинява на законодателството на държавата, в която действително осъществява икономическата дейност. Именно с тази си дейност лицето е допринесло за икономиката на съответната държава като е заплащало, респ. са му били удържани съответните данъци и осигуровки по законодателството на Великобритания. Именно в тази връзка е установен и принципа, че при ПОБ на лицата от обхвата на чл. 32 от Споразумението за оттегляне може обезщетението, отпуснато от Великобритания да бъде изнесено в друга държава-членка, но не се прилага прехвърляне на парично обезщетение от държава-членка във Великобритания. В случай на отпуснато ПОБ от българската компетентна институция по Регламент (ЕО) №883/2004 г. по данни за осигурителен стаж и доход само от осигурителни периоди и по последна заетост във Великобритания не е предвиден механизъм, по който изплатеното от фонд „Безработица“ на ДОО в България обезщетение да бъде реимбурсирано (възстановено) от страна на Великобритания като държава, в чиито бюджет са били внесени осигурителните вноски и която вече не е член на ЕС.

От изложеното може да бъде обоснован извод, че оспорваният административен акт е законосъобразно постановен, при спазване на административно производствените правила и в съответствие с действащите материално правни разпоредби. Същият е издаден от компетентен орган по чл. 117 от КСО, отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК за форма и съдържание, спазени са разпоредбите на Споразумението за оттегляне на О. кралство и С. И. от Европейския съюз.

Съобразно изложеното, жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена, а оспореният акт потвърден като правилен и законосъобразен.

С оглед изхода на спора, съдът намира за основателна претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като с оглед правната и фактическа сложност на делото намира, че жалбоподателят следва на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв.

По изложените съображения и на основание чл. 118, ал. 3 КСО във връзка с чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 16 - и състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Р. Н. срещу Решение № 1040-21-700 от 09.07.2021 година на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт – С. град, с което е оставена без уважение жалбата й срещу разпореждане № 214-00-4615-3 от 09.06.2021 г., с което на основание чл. 54ж, ал.1 и във връзка с чл. 54а, ал.1 от КСО е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица.

ОСЪЖДА В. Р. Н., с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] да

заплати на Териториално поделение на Националния осигурителен институт – С. град юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 119 от КСО.

Съдия: